

hos garanten vil blive forhandlet med de kommunale organisationer.

Ændringerne i reglerne om etablering og drift af asylcentre og indkvarteringssteder for personer fra det tidligere Jugoslavien vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 4, indebærer, at opholdstilladelse til en ugift samlevende, der opfylder betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, for at opnå opholdstilladelse, fremover kan betinges af, at den herboende påtager sig at forsørge ansøgeren.

Som det fremgår, er den pågældende regel alene fakultativ.

Afgørelsen af, hvorvidt opholdstilladelse i den enkelte sag skal betinges af, at den herboende samlever dokumenterer sin forsørgelsesevne, og hvorvidt den herboende i den enkelte sag har dokumenteret sin forsørgelsesevne, skal træffes ud fra de samme retningslinier som ved meddelelse af opholdstilladelse til ægtefælle.

Dette indebærer, at udlændingemyndighederne undtagelsesvis kan meddele opholdstilladelse til ugift samlevende i tilfælde, hvor det forekommer særligt velbegrunder, uanset at det ikke kan antages, at den herboende samlever kan forsørge ansøgeren.

Opmærksomheden skal i den forbindelse henledes på, at Indenrigsministeriet påtænker at udsende en vejledning, der nøje præciserer, i hvilke tilfælde udlændingemyndighederne kan meddele opholdstilladelse, hvor det ikke kan antages, at den herboende kan opfylde sin forsørgelsespligt i forhold til en ægtefælle.

De retningslinier, der nedfældes i denne vejledning, vil også med de naturlige ændringer, der følger af, at der ikke er tale om ægtefæller, skulle benyttes over for en ugift samlevende.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, punkt 7.

Til nr. 2

De foreslåede ændringer i udlændingelovens § 9, stk. 5, indebærer for det første, at den kontanthjælp efter bistandsloven, der udbetales til en udlænding, automatisk bliver en tilbagebetalingspligtig ydelse i forhold til garanten, således at der ikke fra kommunalbestyrelsens side skal udøves et selvstændigt skøn over, hvorvidt den udbetalte kontanthjælp skal beta-

les af garanten eller ej, jf. ordet »skal« i § 9, stk. 5, 1. pkt.

De foreslåede ændringer i udlændingelovens § 9, stk. 5, indebærer for det andet, at den hjælp, der udbetales en familiesammenført, og som garanten har pligt til at betale, skal søges inddrevet hos garanten, jf. ordet »skal« i § 9, stk. 5, 2. pkt.

Inddrivelsesordningen efter udlændingelovens § 9, stk. 5, omfatter alene den situation, hvor en herboende person som vilkår for en opholdstilladelse til et familiemedlem har påtaget sig at ville forsørge ansøger. Reglen får alene betydning ved familiesammenføring med samlevende, forældre og fjernere slægtninge i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, nr. 4 og nr. 5, og § 9, stk. 2, nr. 1.

Har den herboende person i forvejen privat- og offentligtretlig forsørgelsespligt over for ansøger - hvilket er tilfældet ved familiesammenføring med ægtefælle og mindreårige børn i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2 og 3, - bliver den herboende som følge heraf ikke afkrævet nogen erklæring om at ville forsørge ansøger, og udlændingelovens § 9, stk. 5, finder ikke anvendelse. I stedet indeholder bistandsloven en regulering af dette spørgsmål i relation til ægtefæller og børn.

Inddrivelsesordningen efter udlændingelovens § 9, stk. 5, finder alene anvendelse i de tilfælde, hvor Direktoratet for Udlændinge som vilkår for en opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, 4 eller 5, eller stk. 2, nr. 1, har krævet dokumentation for den herboendes forsørgelsesevne, eller hvor direktoratet uden at kræve sådan dokumentation fremlagt har fundet, at den herboende var i stand til at forsørge ansøger. I de tilfælde, hvor direktoratet har meddelt opholdstilladelse på trods af, at den herboende ikke har kunnet dokumentere sin forsørgelsesevne, skal ordningen ikke finde anvendelse.

Inddrivelsesordningen efter udlændingelovens § 9, stk. 5, omfatter endvidere alene den situation, hvor der udbetales ansøgeren hjælp efter lov om social bistand til forsørgelse. Udbetales der ansøgeren ydelser i medfør af den øvrige sociale lovgivning, udløses ikke en tilsvarende betalingspligt for garanten. Til gengæld finder udlændingelovens § 9, stk. 5, anvendelse ved enhver ydelse, der udbetales efter bistandsloven til ansøger. Om ydelsen udbetales med eller uden tilbagebetalingspligt for ansøger, er ikke afgørende.

Det tilføjes, at bistandslovens regler om tilbagebetalingspligt, herunder bistandslovens §§ 25 og 26, ikke finder anvendelse på inddrivelse af ydelser i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 5.